Rumi redt **KERST**

Leesexemplaar

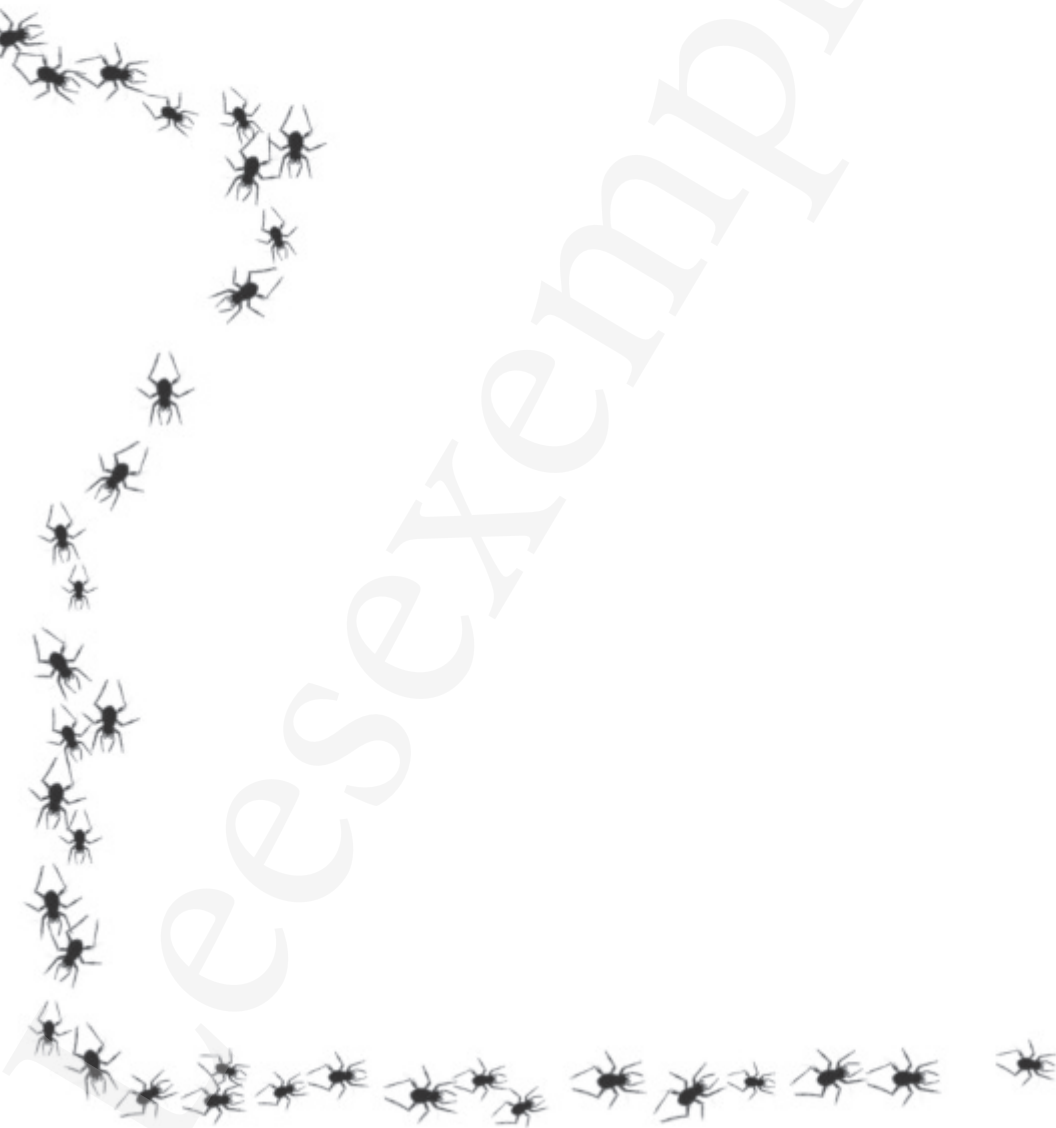
Leesexemplaar

Rumi redt KERST

Kim Crabeels
Met illustraties van Janneke Ipenburg

PELCKMANS

Leesexemplaar

leesexemplaar

Inhoud

0	Dansende spookjes	9
1	*Milord* Hapje van Kreeft	13
2	Reddingswerken Rumi	19
3	Kreeft-napping op klaarlichte dag	25
4	Honderd procent onkerstig	35
5	Lekker fruitje	41
6	Rare reclame	47
7	Opsporing verzocht	57
8	De worstjesknop	67
9	Gedeukt fruit	73
10	De geest uit de fles	79
11	Lekker hapje	87
12	Uitgebruist	95
13	Be-ZEE-roofd	105
14	Een blote kalkoen	113
15	Zombieklanten	121
16	Het Bronzen Boutje	129
17	De vliegende bliksem	137
18	Streng verboden te vieren	145
19	Zielig stuk zwerver	153
20	Undercover Kerstman	161
21	Op heterdaad	167
22	De dapperste dief	173
23	Streepjespyjama	179
24	Feest in de Achtersteeg	189
25	Wrijf je billen op en neer	199

leesexemplaar

'Rumi, kindje, kerst of niet, doe niet te gek. Kijk en...'

'... vergelijk. Wéét ik toch, Mamsiepamsie van me!'

'En onthoud dat het huismerk altijd verstopt zit...'

'... onder, boven of áchter de dure merken. Geen zorgen.
Let ik niet ALTIJD op de kleintjes? Wel dan. Da-ag, Mamsiepamsie.'

'Dag, Rumi... Wacht, vergeet je boodschappenkarretje niet! En...'

BAF!

'... kom zonder omwegen weer thuis, lieverd.'

Leesexemplaar

O

Leesexemplaar

Dansende spookjes

Wat je hier leest, heeft geen volwassene je ooit verteld...
Eerst was kerst geen feest, maar een gevecht!
In de langste, donkerste nacht van het jaar namen twee magische krachten het tegen elkaar op.

Licht versus duister op leven of dood.

De goede geest van Kerstmis tegen een akelige heks.

Geen mens die de slaap kon vatten die nacht.
Zou de kerstgeest het halen en keerde het ochtendlicht terug?
Of zette de heks de aarde voor altijd in het donker?

Het verhaal wil dat de heks werd verbannen nadat ze maar weer eens haar boekje te buiten was gegaan.
Maar voor de grimmige feeks verdween, sprak ze nog één vloek uit.
Als een onschuldig kind de kerstgeest ooit wist op te roepen, dan was zij erbij om de eeuwenoude strijd alsnog uit te vechten.

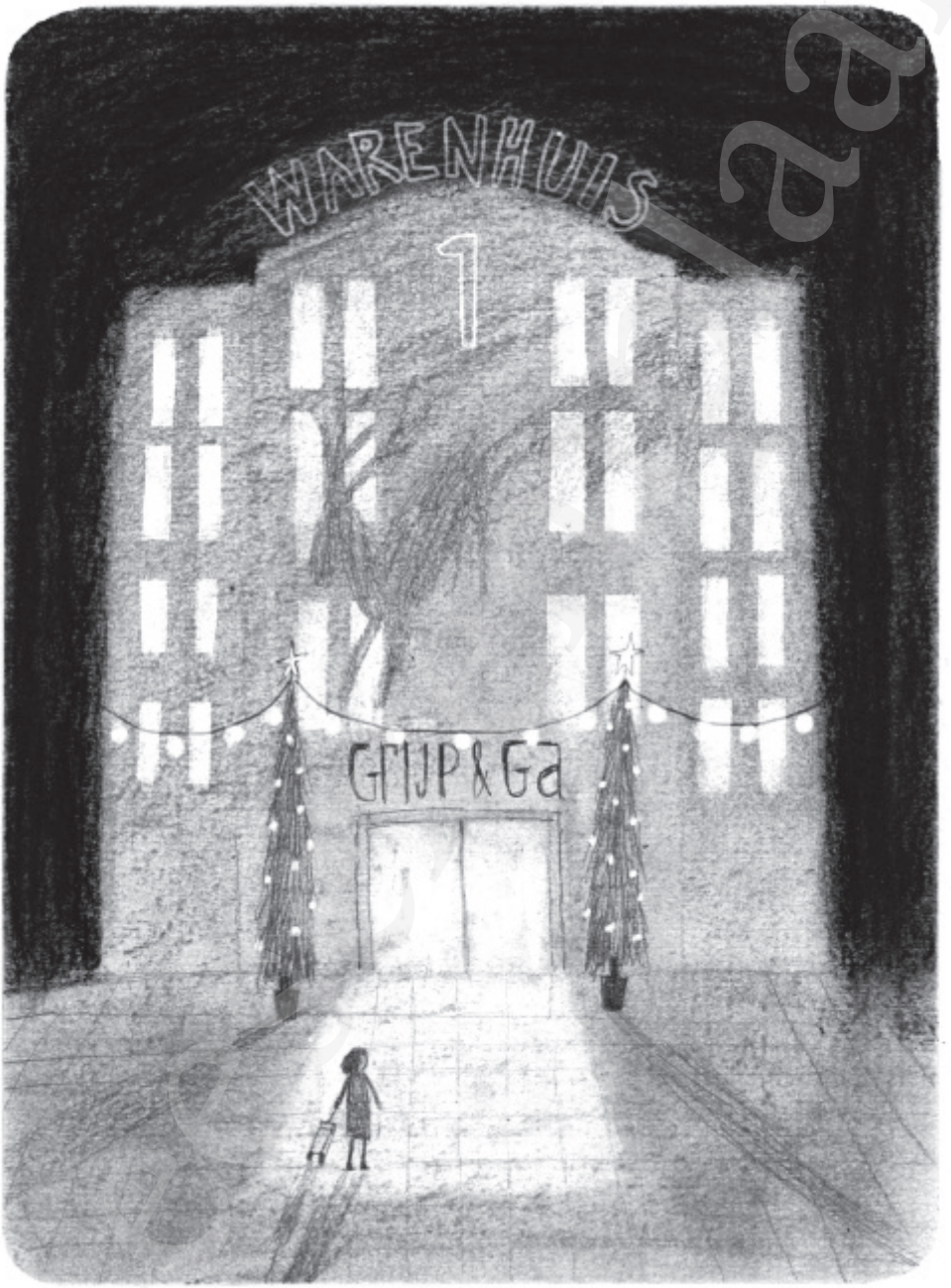
Leesexemplaar

En deze keer voorgoed.

Maanden werden jaren. Jaren werden tijd.
De mensen vergaten. Maar de kerstgeest had hen aangestoken.
Dus elk jaar vierden ze kerst als een feest van licht en warmte, van vrienden, familie en gezellig samenzijn. Omdat iedereen wist: aan het eind van de donkerste nacht komt altijd weer het licht.

Alleen... Is het jou ook opgevallen?
Dat licht komt altijd net iets later.
Het schijnt ook minder fel.
Nee, jij had vast niks door.
Het duister komt dan ook als een zuchtje. Bijna onmerkbaar.
Alleen als je toevallig net op dat moment in het kaarslicht kijkt, merk je er wat van.
Hoe de vlammetjes plots raar en hoekig dansen.
Als spookjes, blauw en koud.
Tot ze zomaar, onverklaarbaar,
doven.

Leesexemplaar

WARENHUIS
1
GRIJP & GA

Leesexemplaar

1

Milord Hapje van Kreeft

Kort voor kerst deed Rumi een wonderlijke ontdekking. Als ze maar lang genoeg, van dichtbij en zonder met haar ogen te knipperen, naar de lichtjes in de kerstboom keek, dan fonkelde hun afgeleefde huisje nog een hele poos als een waar paleis.

(Niet de kapotte lampjes, suffie! Dat trucje werkt alleen met lichtjes die het ook doen. En ja, natúúrlijk telt een kale tak in een soepblik ook!)

Het te kleine bed, waar Rumi's opgeschoten benen 's nachts uit staken, flikkerde als een kermiskraam.
Het afgebladderde bloemetjesbehang fleurde helemaal op.
En Rumi's afgetrapte laarzen schitterden als nieuw.

Leesexemplaar

Die truc deed het niet alleen in Rumi's huis, dat best extra glimmers kon gebruiken. Het werkte ook wonderwel in de Grijp&Ga.

Die GIGAGROTE supermarkt was in deze tijd van het jaar ZO KERSTIG, dat alle caissières spontaan een volle, witte baard met snor lieten staan.
Uit koers geraakte staartsterren lichtten de winterhemel boven de winkel op.
Rendieren op weg naar het hoge noorden raakten daardoor zo in de war, dat ze een voor een een noodstop maakten op de al even GIGAGROTE parking.

Ook Rumi was niet helemaal helder toen ze 'haar kreeftje' voor het eerst zag.
Dat gebeurde in de verse-visafdeling van datzelfde kerstwalhalla.
Net nog had Rumi zich met open mond staan te vergapen aan AL die lichtjes, die het een voor een WEL deden.
'Rooie en groene... En, ooo! Daar geel-blauw-roze én paarse!'
Het kreeftje in kwestie had 'toevallig' mazelen in precies dezelfde kleuren.
'Arm dier!' schrok Rumi.
Want lampjes en liedjes vulden haar hoofd en lieten simpelweg geen plaats voor heldere gedachten. Ze kwam dan ook tot de verkeerde slotsom.
'Jij bent zeker ziek!'
Net nu, dacht Rumi er vol medelijden bij, in wat volgens haar de mooiste tijd van het jaar was.
Dat hulpeloze kreeftje mocht nog van geluk spreken dat zij net in de

Leesexemplaar

buurt was: redster Rumi, heldin van zieke mensen, kapotte moeders en beroerde dieren!

Een snelle blik op het naambordje boven de kreeftenbak vertelde haar dat haar nieuwe troeteldier 'Hapje **van** Kreeft' heette.
'Lieve Hapje…' sprak ze het beestje troostend toe, om zichzelf ONMIDDELLIJK te verbeteren. 'Sorry! "Lieve *milord* Hapje" moest dat natuurlijk zijn.'
Ze maakte zelfs een lichte knieval en duwde de boodschappentrolley in haar hand omlaag in een diepe buiging.
Want ze had hem wel degelijk gespot: de kleine letter in *milord* Hapjes achternaam…

- **van** Kreeft -

Dat ene lettertje betekende niets meer, maar zeker ook niets minder, dan dat die kreeft van adel was.

Rumi wist zulke dingen.
Soms deed ze namelijk net alsof ook zij van poepchique afkomst was.
Dan verzon ze voor zichzelf ook zo'n adellijke titel met kleine letter en was ze niet langer 'Rumi Uit De Achtersteeg', maar 'Rumi van Villawijk' of 'Rumi van Jachthaven'.
Of – als het net wat exotischer mocht – 'Rumi von Patzerback'!

Leesexemplaar

Leesexemplaar

2
SNEL
VEEL
PAS
100% KERSTIG
KOOP!

Leesexemplaar

2

Reddingswerken Rumi

‘VOLLEGENDEUH!’ schreeuwde Visman met een happende mond en opengesperde ogen.

Echt, soms leek hij zelf net een vis.

Op het schermpje boven de koelvitrine versprong de rode twaalf naar het ongeluksgetal dertien, terwijl in de kreeftenbak de groene mazelen van *milord* Hapje veranderden in gele stippen.

Daaronder, zag Rumi, was zijn schild niet kerstig kreeftenrood, zoals je bij een gezond exemplaar mocht verwachten, maar diepzeeblauw.

‘Brrrr!’ Rumi rilde.

Dat water was vast ijs- en ijskoud!

Qua afmetingen stemde de kreeftenbak aardig overeen met het wasteiltje thuis.

De bak had weliswaar géén schimmelige naadjes.

En zo op het eerste gezicht was hij ook nergens lek.

Leesexemplaar

Maar thuis was het water tenminste lekker warm. Behalve wanneer de warmwaterketel 's winters weer eens haperde.
O, wat had Rumi daar een bloedhekel aan! Dan ging ze nog liever niet in bad. Zeker niet als ze ZIEK was.

Het was hoog tijd voor actie.

Gelukkig wist Rumi precies wat ze moest doen.
Was er, als je ziek was, iets heerlijkers dan iemand die voor je zorgde?
Werd je niet instant stukken beter als je eens lekker in de watten werd gelegd?
JUIST!
Zo dacht Rumi erover. En die nette *milord* Hapje zonder twijfel ook.

Rumi trok een nummertje uit een eenpotig apparaat.
'Drieëntwintig pas?!'
Vol ongeduld overzag ze de lange wachtrij voor haar neus.
Het apparaat stak zijn tongetje naar haar uit. '24' stond erop. En toen de volgende klant dat nummertje had getrokken, stak de pestmachine treiterig zijn tongetje uit met '25' erop!
Rumi zuchtte. Zo vlak voor kerst was het altijd razend druk. Maar ze slikte haar teleurstelling snel weer in.
DEZE KERST mocht niets of niemand een domper op haar feestvreugde zetten.
DEZE KERST was er voor ontgoocheling geen plek.
Al weken hunkerde Rumi naar stapels pakjes, een dik pak sneeuw,

Leesexemplaar